

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunere legislativă privind modificarea articolului 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori a apărut pe fondul unei insuficiente reglementări în ceea ce privește protecția consumatorilor, dar și în scopul de a impune același nivel de protecție în toate statele membre ale Uniunii Europene, nivel care să faciliteze, atât pentru consumatori, cât și pentru creditori, accesul la o piață unică în domeniul creditelor destinate consumatorilor.

Prin prezenta propunere legislativă se urmărește modificarea dispozițiilor art. 71 din OUG nr. 50/2010, în scopul instituirii detaliate a procedurii care reglementează cesiunea unei creanțe. În acest sens, prin propunerea legislativă am considerat că se impune modificarea alineatului (4) al articolului 71 în sensul în care, cesiunea să se notifice de către cedent consumatorului, în termen de 10 zile de la încheierea contractului de cesiune, prin intermediul executorului judecătoresc, și nu prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, cum se realizează în prezent.

Din informațiile rezultate din practică, singurele notificări cu privire la care nu au existat niciodată probleme de interpretare au fost cele comunicate prin intermediul executorilor judecătorești, deoarece procedura prevăzută în acest caz asigură pe deplin protejarea drepturilor consumatorului, pentru argumente ce țin de rigoarea activității desfășurate în aplicarea dispozițiilor din Codul de procedură civilă.

Astfel, în derularea relației dintre creditor și debitor se poartă o corespondență substanțială, însă din rațiuni de celeritate și de garanție a protejării drepturilor consumatorilor, notificările de declarare a scadenței

anticipate și cele privind intenția de cesionare ar trebui să fie făcute doar prin intermediul executorilor judecătorești, pentru a se asigura dovada conținutului notificării, precum și a comunicării, a datei și a respectării confidențialității conținutului acesteia.

Astfel, notificarea prin executorul judecătoresc a intenției de cesionare ar trebui să garanteze existența unei dovezi atât a conținutului, cât și a comunicării notificării, document înregistrat în registrul de notificări, cu dată certă și cu dovezi de comunicare corespunzătoare.

Mai mult decât atât, pentru a evita apariția unor situații neplăcute cu privire la modalitatea de comunicare a intenției de cesionare a creditului, și pentru a proteja atât drepturile consumatorilor, cât și pentru a asigura dovezi de comunicare a notificărilor de care părțile să se poată servi în mod justificat și temeinic în soluționarea pretențiilor reciproce, iar instanțele să poată beneficia de un probatoriu concludent, dorim să evidențiem faptul că notificările comunicate prin executorii judecătorești sunt singurele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) dobândesc dată certă imediat ce sunt depuse la executorii judecătorești;

b) sunt înregistrate în Registrul de Notificări prevăzut de Regulamentul de punere în aplicare a Legii nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 210/2001, cu modificările și completările ulterioare;

c) sunt comunicate potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privind comunicarea și notificarea actelor de procedură, fiind interzisă afișarea acestora pe porți sau pe ușile locuințelor, blocurilor, etc., cu respectarea confidențialității datelor comunicate, precum și a dovezii de comunicare;

d) executorul poate asigura dovada atât a conținutului notificării (un exemplar al notificării și al documentelor atașate rămânând în arhiva executorului), cât și a dovezii de comunicare către debitori, eliminându-se

posibilitatea apariției unor abuzuri sau a unor interpretări greșite cu privire la natura actului comunicat, cu atât mai mult cu cât aceste acte dau naștere, modifică sau sting raporturi juridice între părți.

Pe de altă parte, prin prezenta inițiativă legislativă, propunem ca, în notificarea intenției de cesionare a creditului, debitorul să fie înștiințat asupra drepturilor sale, în special despre ipoteza în care, dacă debitorul consideră că dreptul cesionarului la executarea silită a creanței este prescris, trebuie invocată în fața instanțelor de judecată prescripția, sub sancțiunea decăderii din drept.

Aceste aspect se impune a fi reglementat într-un mod riguros întrucât, de cele mai multe ori, societățile de recuperare creanțe pun în executare silită titluri prescrise profitând de faptul că debitorii nu au cunoștințe legale în domeniu și nici nu dispun de resursele materiale necesare pentru a apela la serviciile de consultanță juridică ale unui avocat.

Un alt aspect deosebit de important pe care am înțeles să îl reglementăm, pentru a asigura protecția consumatorului și pentru a veni în sprijinul protejării drepturilor acestuia, se referă la faptul că, prin prezenta propunere legislativă se instituie regula potrivit căreia, pentru cesionari, contractul de credit, contractul de ipotecă sau orice alt înscris emis în garantarea creditului nu reprezintă titlu executoriu.

Această reglementare se impune în opinia noastră întrucât, potrivit dispozițiilor art. 120 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 a acordat contractelor de credit caracterul de titlu executoriu în considerarea calității de instituții financiar bancare pe care o au entitățile de creditare și în baza faptului că activitatea de creditare se realizează din depozitele atrase de la populație. În situația cesiunii de creanță, societățile de recuperare nefăcând parte din categoria celor de creditare nu se justifică menținerea caracterului de titlu executoriu al contractelor de credit ulterior intervenirii cesiunii de creanță.

Mai mult decât atât, tot în scopul protejării drepturilor consumatorilor, prin propunerea legislativă se instituie interdicția pentru entitățile de recuperare de a calcula sau percepe comisioane, dobânzi, dobânzi penalizatoare sau orice alte costuri cu privire la creditele cesionate.

Această reglementare se impune în considerarea faptului că, perceperea de dobânzi și penalități este strâns legată de caracterul de instituție de creditare a băncilor. Or, în cazul în care creanțele au fost cesionate către entități de recuperare nu se justifică perceperea de dobânzi și penalități suplimentare, peste cele calculate până la data cesiunii, întrucât aceste entități au ca și obiect de activitate doar recuperarea acestor debite restante.

Având în vedere aspectele prezentate mai sus, supunem Parlamentului României, spre dezbateră și adoptare, a *Propunerii legislative privind modificarea articolului 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori.*

Inițiatori:

MATE ANDRĂȘ
Ibragim
770